

מריאן סקולנד

ברכת אלהים

ברכת אלהים

מריאן סקולנד ברכת אלהים

תרגום לעברית ועריכה

ברוך מעוז

איורים

אניטה סרלין

הוצאת הגפן

ת.ד. 265, גדרה 7075201

מהדורה ראשונה © 1983

כל הזכויות לתרגום ולאיורים שמורות להוצאת הגפן,
ת.ד. 265, גדרה 7075201, ישראל.
מוצא לאור בעזרתה הנדיבה של אגודת שלהבת-יה, ירושלים.

הדפסה "הנץ" המרכז לאומנויות הגרפיקה והדפוס.

Marian Scholland

Leading Little Ones to God

Book Two

Consisting of Parts 5-7 in the Original

Translated & Edited by

Baruch Maoz

Illustrated by

Anita Sarlin

HaGefen Publishing P.O. Box 265, Gedera 7075201, Israel

First Hebrew Edition © 1983.

Copyright to Hebrew edition including illustrations
by Hagefen Publishing, P.O. Box. 265, Gedera
7075201, Israel

Published with the kind support of Shalhevet-
Yah Society, Jerusalem.

© Copyright to English original by Baker Book
House, USA.

Translated into Hebrew by kind permission
Printing: "Hanetz" Graphic and Printing Arts
Centre.

תוכן העניינים

חלק ראשון תורת אלהים

פרק א'	אלהים נתן לנו את התורה	עמ' 17
פרק ב'	מה זאת התורה	עמ' 21
פרק ג'	תורת אלהים טובה	עמ' 25
פרק ד'	מדוע אנחנו לא שומרים את התורה	עמ' 32
פרק ה'	למה צריך להעניש על חטא	עמ' 36

חלק שני אלהים אוהב אותנו

פרק ו'	אלהים נתן את בנו	עמ' 43
פרק ז'	אלהים משגיח עלינו	עמ' 47
פרק ח'	אלחים הופך דברים רעים לטובים	עמ' 51
פרק ט'	מלאכי אלהים שומרים עלינו	עמ' 56
פרק י'	אלהים רוצה שנהיה מאושרים	עמ' 60

חלק שלישי מה עשה ישוע

פרק יא'	ישוע בא מן השמיים	עמ' 67
פרק יב'	ישוע שמע בקול אלהים	עמ' 71
פרק יג'	ישוע היה מורה	עמ' 75
פרק יד'	ישוע משל ברוח ובים	עמ' 79

פרק טו'	ישוע שלט במחלות ובמות	עמ' 83
פרק טז'	ישוע סלח לחוטאים	עמ' 87
פרק יז'	ישוע גילה מי הוא	עמ' 91
פרק יח'	ישוע הראה את כבודו	עמ' 95
פרק יט'	ישוע מת עבורנו	עמ' 99
פרק כ'	ישוע חי שנית	עמ' 103
פרק כא'	ישוע הראה את עצמו לידידיו	עמ' 107
פרק כב'	ישוע עלה לשמיים	עמ' 111

דבר להורים

אורן החליט לבנות מלונה לכלבו האהוב. בקש מאביו רשות ופנה לאסוף מסמרים וקרשים מתיבה ישנה שמצא. החל לבנות גג המלונה בהתלהבות מרובה. מי שיש לו מעט נסיון יודע שגג הוא השלב האחרון בתהליך הבניה, שכן עליו להתאים למבנה עצמו.

הורים רבים נתקלים בבעיה דומה בנסיונם ללמד את ילדיהם את אמת הכתובים. הם שואלים: כיצד אלמד את ילדי להכיר את אלהים ואת ישוע משיחו? פעמים רבות אנו ניגשים לנושא זה על פי ההגיון וההבנה של אדם מבוגר וכתוצאה מכך רוב הסברינו נשמעים לילדינו כגיבוב מלים בלא מובן. שאלו כתב "כאשר הייתי עולל ... כעולל חשבתי" (קור"א י"ג 11). אם ברצוננו להדריך את ילדינו הקטנים בכל הקשור לדעת אלהים, עלינו להקדיש תשומת-לב וללמוד אודות תהליך החשיבה של ילדים: כיצד הם מבינים את מה שאנחנו משמיעים באזניהם? כיצד הם מפרשים מידע חדש וכיצד הם הופכים מידע כזה לחלק חיוני בחייהם?

הילד הרך לומד בדרך-כלל מתוך נסיונו וחוויותיו. הוא ילמד על אהבה מהאהבה שאנו מעניקים לו, על מצוות אלהים ילמד מהמשמעת אליה נחנך אותו, ומיחסיו עם הוריו הוא יבין עד כמה אנו חסרים לפני אלהים. הילד זקוק בבית לבטחון שבא מהנחיות ברורות ומוגדרות שיעזרו לו להבין את התכנית והמסגרת שיש לאלהים עבור כל אדם ואדם והחברה בכלל. עליו ללמוד לסלוח לאנשים סביבו כדי להבין מה פירושה של סליחת אלהים.

לפיכך, עלינו כהורים מוטל התפקיד החשוב במיוחד: להניח את יסודות עולמו הרוחני של הילד. יחסיו עם אלהים ישקפו במידה רבה את האוירה ואת מערכת היחסים בביתו.

ספר זה הוא כלי הנועד לעזור לנו ללמד את ילדינו מהי משמעות החטא ומהי אהבת אלהים שנתן את בנו בעד חטאינו. ממנו יבינו ילדינו את אישיותו ופועלו של ישוע המשיח שבו התגלה לנו אלהים באופן הברור ביותר. הספר כתוב בשפה ברורה וקלה, דבר אשר יקל על הורים הרוצים לחלוק אמיתות אלה עם ילדיהם.

אחד הפרטים החשובים בספר זה הוא החלק הסופי לקראת סוף כל פרק: "נושאים לשיחה". עלינו לגשר על פני פער של העדר הבנה וקשר. כדי לעשות זאת, עלינו לדעת קודם-כל כיצד לגשת ולדבר. השאלות בקטע זה הן נקודות מוצא מצוינות לשיחה (בשיחה בה משתתפים שני הצדדים. שיחה מוצלחת תיצור כבוד הדדי שכל אחד מן המשתתפים בה אינו חושש לבטא את עצמו). בשעה שבני המשפחה משוחחים, הם פותחים את הדרך להבנה ולקשר.

בוודאי שמתם לב שבסוף כל פרק מופיע פסוק לשינון. אנו מצווים לשנן את דבר אלהים בכתבי הקודש ויש במנהג זה כדי להעשיר את חיינו. מעטים מסוגלים לשנן יום-יום פסוק אחר בלא לשכוח אותו. האין זה טוב יותר, אם כן, ללמוד פסוק אחד היטב, להבין את משמעותו ואת שייכותו לחיינו מאשר לשנן מדי יום פסוק חדש?

איננו חייבים לסיים פרק שלם בספר ביום אחד. שיטה מועילה יותר, במיוחד עם ילדים צעירים, היא ללמוד פרק אחד במשך מספר ימים(שהרי אף לעתים רחוקות אנו זוכרים דבר ששמענו פעם אחת בלבד). חזרה על החומר חשובה מאד. לאחר שקראתם את הפרק, נסו להעלות לשיחה שאלה או שתיים. אחר-כן הסבירו את הפסוק המוצע לשינון ושננו אותו ביחד. למחרת חיזרו שוב על הנלמד ביום הקודם, שוחחו על שאלה או שתיים נוספות, ושננו את הפסוק, וכן הלאה. באופן כזה יש מקום גם לשוחח על השאלות בצורה מעמיקה וגם להעלות שאלות ורעיונות נוספים מצד הילדים עצמם. התפילה המוצעת בסוף הפרק נועדה לשמש דוגמא בלבד כיצד לבקש מאלהים ליישם בחיינו את מה שלמדנו. עודדו את ילדכם לא רק לקרוא את נוסח התפילה המוצעת כמו שהיא, אלא גם להתפלל עבור אותם דברים הנוגעים לו אישית.

מי שיעיין בספר זה ימצא בו מקור נאמן ללימוד אמיתות הכתובים. מי יתן וישמש בסיס לחיי משפחה עשירים עם אלהינו הנפלא.

לינדה גרהם
ירושלים 1983

מבוא

זהו הספר השני בסדרת הספרים מפרי עטה של מרירן סקולנד המופיעים בעברית ומאויירים על ידי אניטה סרלין. הספר הראשון, "אלהינו הנפלא" נתקבל בזמנו בהתלהבות ומאז משמש בבתים משיחיים רבים. מעודדים מהענות זו ונעזרים על ידי תמיכתה הנלהבת של אגודת "שלהבת יה", פנינו להוציא לאור ספר שני זה, כשחוברת צביעה שנועדה ללוות אותו תופיע גם היא, כפי שהופיעה חוברת צביעה לאיורים שבספר הקודם. שני הספרים הבאים יופיעו גם הם במשך הזמן.

ספר זה נועד לקריאה ביחד כמשפחה וגם לקריאה עצמאית אצל יודעי קרוא וכתוב צעירים. הוא נועד לטפח אצל משפחותינו אמונה מבינה, הבנה מבוססת ובסיס כתבי קדשי מובהק לכל דעותינו המשיחיות. לשם כך טוב יהיה אם פרקי הספר ישמשו נושא לעיון ולדיון משותף בין בני המשפחה. פתיחות, בהירות מחשבה ונכונות ללמוד חשובים לחוסן אמונתנו וככל שנרבה לחשוב ולשוחח בנושאים אלו יחד, כן נגדל יחד, "אל שעור קומת מלוא המשיח".

כמובן, ספר זה לא נועד לשמש תחליף לכתבי הקודש. להיפך, תקוותנו היא שקריאה בו תעורר רצון וענין לפנות שוב ושוב אל דברי אלהים כדי להכירם ולהבינם אל נכון. אם כך אכן יהיה, הרי שהספר הגשים את יעודו ואנו כלנו באנו על סיפוקנו המלא.

הנושאים פשוטים וברורים. אופן הצגת הדברים פשוט אף הוא - אן לא פשטני. הנאמר כאן מובא באופן כזה שילדים יוכלו להבינו בעצמם, כפי היכולת שנתן להם אלהים. האיורים הנפלאים של אניטה נועדו גם הם כדי להאיר את הנאמר ולהבהירו לילדינו. והכל לתכלית אחת עיקרית: שיתגשם במ הכתוב, "מפי יונקים ועוללים יסדת עוז". כן יהיה רצון.

המו"ל.

חלק ראשון

תורת
אלוהים

אלהים נתן לנו את התורה

אלהים ברא את כל האנשים בעולם.

כולם שייכים לאלהים. אני של אלהים. אתם של אלהים. כולם שייכים

לאלהים משום שהוא עשה את כולם.

משום שאנחנו שייכים לאלהים, אנחנו צריכים לחיות בשבילו. אנחנו צריכים לחיות כרצונו. זאת אומרת שאנחנו צריכים לחיות כפי שהוא רוצה שנחיה.

אלהים אמר לנו כיצד עלינו לחיות, הוא נתן לנו את תורתו. תורת אלהים אומרת לנו מה אנחנו חייבים לעשות ומה אסור לנו לעשות. תורתו אומרת לנו איזה אנשים אנחנו צריכים להיות.

לפני שנים רבות נתן אלהים לישראל את עשרת הדברות. משה היה מנהיג עם ישראל, הוא הוביל אותם בדרך ממצרים לארץ ההבטחה. יום אחד אמר אלהים למשה, "אמור לבני ישראל להתכונן. עליהם להתרחץ ולכבס את בגדיהם. בעוד שלושה ימים אבוא אליהם בענן. אני ארד על הר סיני ואדבר אליהם.

אלהים מעולם לא דיבר אל עם אחר. זה היה מאורע מיוחד מאד. בני ישראל ציפו לו מאד. הם ניקו את האוהלים, התרחצו וכיבסו את בגדיהם. בבוקר היום השלישי השכימו בני ישראל לקום. הם הסתכלו החוצה, אל הר סיני, וראו ענן גדול ושחור על ראש ההר. הם שמעו רעמים חזקים. הם ראו ברקים זוהרים שיצאו מתוך הענן.

משה קרא אל העם, "בואו התאספו ליד ההר!" כאשר כולם נאספו ירד אלהים אל הר סיני באש ובעשן. ההר רעד כאשר

אלהים ירד עליו. בני ישראל פחדו. עכשיו הם ראו ושמעו שאלהים באמת גדול ונשגב מאד.

ואז הם שמעו את קול אלהים. אלהים אמר:

אנכי יהוה אלהיך.

לא יהיה לו אלהים אחרים על פני.

לא תעשה לך פסל.

לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא.

זכור את יום השבת לקדשו.

כבד את אביך ואת אמך.

לא תרצח.

לא תנאף.

לא תעיד ברעך עדות שקר.

לא תחמוד כל אשר לרעך.

אלו הן עשרת הדברות. אלהים עצמו הכריז את הדברים האלה מפסגת

הר סיני. קולו היה רועם וחזק.

כל העם נסוג מההר. הם פחדו. משה אמר, "אל תפחדו. אלהים מראה

לכם את גדולתו כדי שתשמעו בקולו". העם הבטיח לשמוע. הם אמרו,

"כל אשר דיבר יהוה נעשה".

נושאים לשיחה:

מאיזה הר נתן אלהים את תורתו לישראל?

מה ראו בני ישראל בראש ההר?

מה הם שמעו?

מדוע חייבים בני אדם לעשות את רצון אלהים?

משה אמר לבני ישראל:

"אלהים... אל גדול ונורא" (דברים ז' 21).

קטע לקריאה:

שמות י"ט 16-19.

תפילה:

אבינו היקר, אנחנו נשתדל לשמור את תורתך. אנחנו רוצים לחיות
בשבילך. עזור לנו לעשות תמיד את הטוב בכל דבר שאנחנו עושים. אמן.

מה זאת התורה

תורת אלהים דורשת שאלהים יהיה ראשון בכל דבר שאנחנו עושים.

אנחנו צריכים לאהוב את אלהים יותר מכל דבר אחר.

אנחנו צריכים לשמוע בקול אלהים לפני כל דבר אחר.

אנחנו צריכים לעשות כל מה שאלהים רוצה מאיתנו.

אנחנו צריכים להלל את אלהים כל יום ובכל דבר שאנחנו עושים.

ספר הבריתות מספר לנו אודות אשה אלמנה שידעה לשים את אלהים

ראשון בכל מעשיה.

יום אחד יצאה האלמנה העניה לאסוף. • מעט זרדים. היתה בצורת קשה

בארץ. אלהים עצר את הגשם משום שבני האדם היו רעים. הצמחים מתו. לא

היתה חיטה ולכן לא היה גם קמח. לא היה ממה לעשות אוכל.

לאלמנה העניה נותר מעט קמח. היא אספה זרדים כדי להבעיר אש

ולאפות קצת לחם לה ולבנה הקטן. גם שמן כמעט ולא היה לה.

פתאום ראתה האשה איש הולך בדרך. היה לו שיער ארוך וזקן ארוך

ולבן. בגדיו היו מאובקים.

האיש פנה לאלמנה וקרא, "בבקשה, האם יש לך מים לשתות?" הוא

היה צמא מאד.

האלמנה השיבה, "כן, הנה אביא לך מים לשתות".

כשפנתה להביא את המים האיש ביקש, "הביאי לי גם קצת לחם!"

כשהאלמנה שמעה את זאת היא היתה עצובה מאד. היא אמרה,

"אין לי לחם בבית. יש לי רק קצת קמח וקצת שמן. הנה אספתי זרדים כדי

להבעיר אש ולאפות לחם לי ולבני. כשגם זה ייגמר, נצטרך למות".

האיש אמר, "אל תפחדי. לכי אפי את הלחם. אבל קודם אפי קצת בשבילי. אחר כך אפי גם לך ולבנך. אלהים מבטיח שיהיה די לחם לך ולבנך - וגם שמן. תמיד יהיו לכם שמן וקמח, עד שהגשם ירד שוב והצמחים יגדלו". לאיש הזה קראו אליהו. אליהו היה נביא אלהים.

כשהאלמנה שמעה את הדברים האלה, היא הלכה הביתה ואפתה לחם. את הכיכר הראשונה נתנה לאליהו. היא היתה רעבה ובנה היה רעב, אבל היא נתנה את הכיכר הראשונה לאליהו משום שהיה נביא אלהים. היא גם האמינה בהבטחה של אלהים. היא האמינה למה שאמר לה הנביא ושמעה בקולו.

אליהו בירך את האלמנה העניה. היא אפתה לחם כל פעם שהיא ובנה ואליהו רצו לאכול. תמיד היה מספיק קמח ומספיק שמן, ממש כמו שאלהים הבטיח.

נושאים לשיחה:

מה עשתה האלמנה כשראתה את אליהו בדרך?

מה ביקש ממנה הנביא?

כיצד הראתה האשה שהיא אוהבת את אלהים לפני כל דבר אחר?

אם אנחנו באמת אוהבים את אלהים, אנו נשתדל תמיד לעשות את

מה שרצוי לו.

כתבי הקודש אומרים:

”ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך” (דברים ו' 5).

קטע לקריאה:

מלכים א', י"ז 8-16.

תפילה:

עזור לנו, אבינו שבשמיים, לעשות את רצונך. עזור לנו להיות טובים

לכל ולאהוב אותך יותר מכל דבר אחר. אמן.

תורת אלהים טובה

האם אתם מאושרים כשאתם עושים מעשים רעים?

בוודאי שלא! לעולם איננו מאושרים כשאנחנו עושים מעשים רעים. גם

מבוגרים אינם מאושרים כשהם עושים מעשים רעים.

עלינו לשמוע בקול תורת אלהים כדי להיות מאושרים. עלינו לאהוב את אלהים ולדעת שהוא אוהב אותנו.

יודעים אתם, אלהים עשה אותנו לעצמו. לכן איננו יכולים להיות מאושרים כל עוד אין אלהים מאושר מאתנו. אנחנו מאושרים רק כשאנחנו עושים את רצונו.

האם אתם מאושרים כשאמא כועסת עליכם? בוודאי שלא! אבל אתם מאד שמחים כשאמא מרוצה מכם. כך אנחנו מאושרים גם כשאלהים מרוצה מאתנו. זו הסיבה שעלינו לשמוע בקול תורת אלהים ולעשות את הכתוב שם.

יש עוד סיבה. אם לא נשמע בקול התורה, אלהים יעניש אותנו. הוא מוכרח להעניש אותנו משום שכך נכון לעשות. זהו צדק. לפני שנים רבות היה ילד ושמו עוזיה. עוזיה היה בן מלך ואביו, אמון, היה מלך ישראל.

אמון היה מלך רע. הוא לא שמע בקול אלהים. גם המלכים שהיו לפניו היו רעים. הם לא אהבו את אלהים ולא השתחוו לו במקדש. במקום זאת, השתחוו לאלילים. הם גם לימדו את כל העם להשתחוות לאלילים. יום אחד נהרג המלך. כך היה עוזיה למלך ישראל.

עוזיה היה ילד צעיר בן שמונה, אבל הוא אמר, "אני לא אהיה מלך רע.

אני אוהב את אלהים. אני אעבוד אותו. אני אעשה את רצונו ואשתחוה רק לו".

עוזיה ציווה על כל העם לשבור את האלילים. הוא רצה שכולם יעבדו את אלהים בלבד.

יום אחד שלח עוזיה כמה ממשרתיו אל מקדש אלהים. הוא אמר להם, "נקו את המקדש ותקנו אותו כדי שנוכל להשתחוות שוב לאלהים במקדש שלו".

האנשים החלו בעבודה. הם מצאו הרבה מאד לכלוך במקדש. היו גם חורים בקיר שצריך לסתום, דלתות שבורות שצריך לתקן ורצפות רבות לרחוץ ולנקות. היתה הרבה מאד עבודה.

והנה, יום אחד מצא אחד האנשים שניקו את המקדש דבר־מה. הוא התכופך לרצפה והרים אותו, הסתכל בו ופתאום התחיל לרוץ. האיש רץ ישר אל עוזיה המלך ואמר לו, "ראה מה מצאתי! הנה ספר ישן שמצאתי במקדש!"

"קרא לי אותו", אמר המלך.

האיש פתח את הספר והחל לקרוא. עוזרה הקשיב בשקט רב. הדברים ששמע היו נפלאים. אבל הם היו גם נוראים. הספר הזה היה ספר תורת אלהים. הוא אבד ועכשיו נמצא. היה זה נפלא לשמוע שוב את הכתוב בו.

אבל היו שם גם דברים נוראים. הספר אמר מה יקרה לעם ישראל אם ישתחוו לאלילים.

עוזיה המלך קם ואמר, "חטאנו מאד נגד אלהים! לא שמענו בקול תורתו! אנחנו צפויים לעונש! והוא ציווה, "לכו, קראו לכל עם ישראל לבוא ולשמוע את דברי הספר הזה. קראו את כל הספר לפניהם!"

העם בא ושמע את תורת אלהים. הם שמעו שאלהים הבטיח להעניש אותם אם ישתחוו לאלילים. הם הצטערו מאד. הם בקשו סליחה מאלהים והבטיחו שישרתו אותו בדיוק כפי שהוא רוצה. התורה לימדה אותם כיצד לעשות את רצון אלהים כדי שלא ייענשו. התורה לימדה אותם להיות טובים.

נושאים לשיחה:

מה מלמדת אותנו תורת אלהים?

האם התורה היא טובה?

כאשר איננו יודעים מהו רצון אלהים, אנחנו דומים לאדם שנמצא בחדר חשוך. אבל תורת אלהים היא כמו נר. היא מראה לנו מה עלינו לעשות וכיצד עלינו לחיות.

כתבי הקודש אומרים:

”נר לרגלי דבריך ואור לנתיבתי” (מזמור קי”ט 105).

קטע לקריאה:

מלכים ב' כ"ג 1-3.

תפילה:

אבינו, אנחנו מודים לך על התורה שנתת לנו כדי ללמד אותנו

להיות טובים ומאושרים. עזור לנו לשמוע בקול התורה ולהיות לך לרצון.

אמן.

לצביעה

לצביעה

מדוע אנחנו לא שומרים את התורה

נכון שטוב להיות טובים? אתם שמחים כשאתם טובים. אתם יכולים

לשיר ולשחק ולהנות מכלס דבר.

כשאתם רעים, כולם עצובים. אמא עצובה. אבא עצוב וגם אתם עצובים

האושר נעלם.

אם כן, מדוע אינכם טובים כל הזמן?

קשה להיות טובים כל הזמן.

אפילו מבוגרים אינם טובים כל הזמן.

מדוע כל כך קשה להיות טובים?

משום שיש חטא בלבנו. האם אתם זוכרים את הסיפור על אדם וחוה? השטן בא לחוה ואמר לה לא לשמוע בקול אלהים. חוה שמעה לשטן ועשתה דבר שאלהים אמר שאסור לה לעשות. היא אכלה מהפרי שאלהים אמר לה לא לאכול ממנו. כך בא החטא לעולם. החטא הראשון הזה קלקל את העולם כולו. עכשיו כל בני האדם נולדים עם חטא בלבם. כל תינוק שנולד, נולד עם חטא בלבו. לכל ילד ולכל ילדה יש חטא בלב. גם למבוגרים יש לב חוטא.

האם אתם זוכרים עבור מה אלהים עשה אותנו? הוא עשה אותנו כדי שנאהב אותו ונהלל אותו ונחיה למענו. הוא אומר לנו שנוכל להיות מאושרים אם נאהב אותו, נשמע בקולו ונחיה למענו.

אבל החטא אומר לנו לעשות דברים רעים. החטא אומר לנו לא לשמוע בקול אלהים. החטא שבלבנו מלמד אותנו להיות רעים - להתרגז, להיות אנוכיים ולהכאיב לאחרים. החטא מלמד אותנו לאהוב את עצמנו ואת המשחקים שלנו יותר מאשר את אלהים.

תורת אלהים אומרת שעלינו לאהוב את אלהים יותר מכל דבר אחר.
הלב שלנו אומר, "לא, אהוב אותי קודם".

תורת אלהים אומרת שעלינו לאהוב אחד את השני. אבל אנחנו לא
אוהבים אחד את השני כמו שצריך. אנחנו אנוכיים.

זה חטא להיות אנוכיים.

זה חטא לכעוס על אחרים בלי סיבה.

זה חטא לשקר ולקחת דברים שאינם שלנו.

זה חטא לא לשמוע בקול אבא ואמא.

כל הדברים הרעים האלה נמצאים עמוק בלבנו. מחשבות רעות באות
עמוק מלבנו. לכן אנחנו עושים דברים שאנחנו רוצים לעשות במקום מה
שאלהים או אבא ואמא רוצים מאתנו. החטא שבלבנו הוא חזק מאד. לפעמים
אפילו השטן לוחש בלבנו שנעשה מעשים רעים, כפי שהציע לחוה.

עצוב מאד לדעת שהחטא כל כך חזק וכל כך עמוק בלבנו. עצוב לדעת
שכל בני האדם חוטאים נגד אלהים.

נושאים לשיחה:

מדוע עלינו להיות טובים?

מדוע אנחנו לא טובים?

מי יכול לעזור לנו? מי יכול לעשות אותנו טובים?

כתבי הקודש אומרים:

”אין עושה טוב” (מזמור נ”ג 2).

מה אנחנו יכולים לעשות כדי להתגבר על החטא שבלבנו? יש רק דבר

אחד: עלינו לבקש מאלהים לסלוח לנו ולקחת את החטא מלבנו.

קטע לקריאה:

מזמור ק”ל.

תפילה:

אלהים, אנא תן לי לב נקי כדי שאוכל להיות בשבילך. עזור לי לשמוע

בקולו ולהיות טוב. אני לא יכול להיות טוב בלי עזרתך משום שיש לי חטא

בלב. שמע את תפילתי, בשם ישוע, אמן.

למה צריך להעניש על חטא

האם אמא או אבא לפעמים מענישים אתכם? האם לפעמים עליכם להשאר בחדר הילדים במקום לצאת החוצה לשחק? אולי אמא אינה נותנת לכם סוכריה או שאבא לוקח מכם צעצוע כעונש על מעשה שעשיתם?

מדוע אמא ואבא מענישים אתכם?

כשאתם רעים מגיע לכם עונש. אמא מענישה אתכם משום שזה צודק.

כל מעשה רע צריך להענש.

יש עוד סיבה. אמא ואבא מענישים אתכם כדי שתלמדו להיות טובים.

העונש עוזר לנו להפסיק לעשות מעשים רעים, נכון? לכן זה טוב להענש.

גם למבוגרים טוב להענש. עונשים עוזרים לנו ללמוד איך להיות רצויים לאלהים.

אלהים הוא קדוש - האם אתם זוכרים כיצד שרו לו השרפים, "קדוש,

קדוש, קדוש"? באלהים אין שום חטא. הוא טהור והוא טוב. הוא רוצה שגם

אנחנו נהיה טהורים וקדושים. הוא רוצה שנהיה כמוהו.

משום שאלהים קדוש מאד, הוא לא יכול להרשות לנו לעשות רע בלי

שנענש. אם אנחנו חוטאים נגדו, מגיע לנו עונש.

כשאנחנו לא שומעים בקול אמא או אבא, אנחנו חוטאים נגדם.

אבל זהו גם חטא נגד אלהים. משום שאלהים אמר, "כבד את אביך ואת

אמן". אלהים אמר שילדים צריכים לשמוע בקול הוריהם. חטא הוא דבר

רע מאד מאד.

החטא בא לעולם כשאדם וחוה חטאו. האם אתם זוכרים? אחרי כן

התפשט החטא בעולם יותר ויותר. היו בני אדם רבים בעולם וכולם היו רעים.

אלהים היה טוב אליהם. הוא לא העניש אותם מיד. הוא חיכה הרבה זמן.

הוא רצה שהם ישובו אליו ויעשו שוב את רצונו.

אלהים מצא רק משפחה אחת שהשתדלה להיות טובה ולעשות את רצונו. זו היתה משפחת נח. כל האנשים האחרים היו רעים מאד. הם הפכו את העולם היפה שאלהים ברא למקום רע ומכוער.

אלהים אמר, "אני אמחה את בני האדם מעל פני האדמה. אני אעניש אותם ואביא סוף לכל המעשים הרעים שלהם".

אלהים אמר לנח שהוא עומד לשלוח מבול שיכסה את כל פני האדמה במים. הוא אמר לנח לבנות תיבה שתשמש לו בית. תיבה זו סירה גדולה. לתיבה של נח היו שלוש קומות, חלון ודלת.

נח ובניו עבדו קשה והקימו את התיבה. הם גם ספרו לכל השכנים שלהם שאלהים עומד לשלוח מבול, אבל איש לא האמין להם.

לבסוף סיימו את מלאכת הבנייה. התיבה היתה מוכנה. נח וכל משפחתו נכנסו אל התיבה יחד עם כל החיות שאלהים רצה להציל. ואז בא המבול.

אלהים שלח גשם והביא מים שכיסו את כל פני האדמה. כל האנשים הרעים טבעו. רק מי שהיה בתיבה ניצל.

זה היה עונש נורא.

אבל כתבי הקודש אומרים שלכל חטא מגיע עונש נורא. גם לחטאים שלכם ושלי. כתבי הקודש אומרים שכל החוטאים שלא ישובו יאבדו לעולם.

נושאים לשיחה:

מדוע עונש הוא דבר טוב וצודק?

איך יעניש אלהים את החוטאים?

האם מותר לנו לכעוס כשאנחנו נענשים?

בדברי אלהים כתוב:

“שכר החטא הוא מוות” (רומאים ו' 23).

אבל אסור שנשכח שבזמן שאלהים שלח את המבול, הוא הציל את נח! כן, אלהים הוא טוב ועושה טוב. הוא אמר לנח מה לעשות כדי להנצל, והוא אומר גם לנו מה עלינו לעשות כדי להנצל. בשעור הבא נלמד על דרך הישועה הזאת.

קטע לקריאה:

בראשית ט"ז 6-16.

תפילה:

אלהים גדול וקדוש, אנחנו יודעים שיש הרבה חטא בלבנו. מגיע לנו להענש, כמו שהגיע לאנשים הרעים שהיו בימי נח. אבל, אנא אלוהים, רחם עלינו: סלח לנו את חטאינו, למען ישוע. אמן.

חזרה על הפסוקים לשינון בחלק א':

"אלהיך... אל גדול ונורא" (דברים ז' 21).

"ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך" (דברים ו' 5).

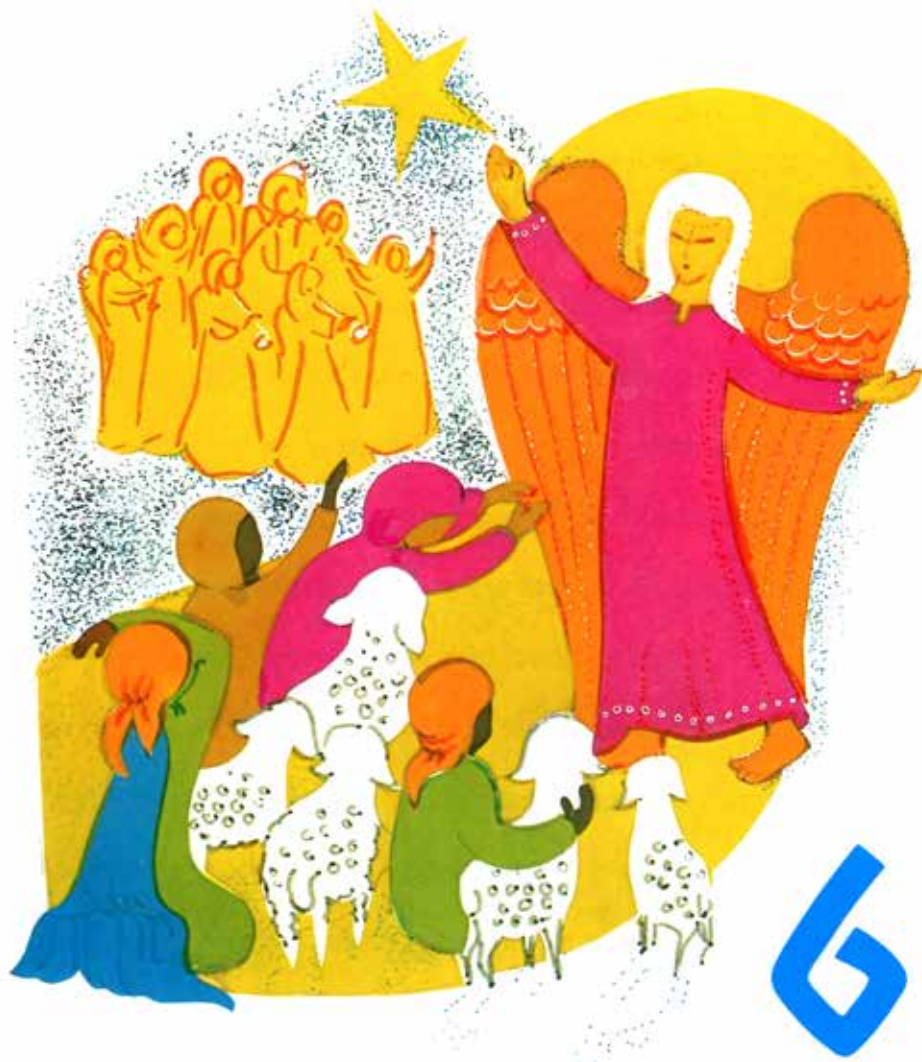
"נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי" (מזמור קי"ט 105).

"אין עושה טוב" (מזמור נ"ג 2).

"שכר החטא הוא מוות" (רומאים ו' 25).

חלק שני

אלהים
אוהב
אותנו

אלהים נתן את בנו

הזוכרים אתם מה שלמדנו על החטא בשעור האחרון? למדנו שכולנו

חוטאים ושכולנו צריכים להענש. אלוהים עושה צדק, והחטא חייב להענש.

אבל אלהים איננו רוצה להעניש אותנו - אלהים - האלהים הקדוש

-אוהב אותנו אפילו כשאנחנו חטאים גדולים.

הזוכרים אתם כיצד הציל אלהים את נח בתיבה? זהו ספור נפלא.
 אלהים הטיב לנח. אבל הסיפור הנפלא ביותר בכל העולם הוא זה שמספר
 כיצד אלהים מציל אותנו. זהו הספור על דרך הישועה.
 האם אתם יודעים מה אלהים עשה כדי להציל אותנו? הוא שלח
 את בנו, את בנו האהוב והמיוחד, כדי לקחת על עצמו את העונש שלנו.
 אלהים העניש את החטאים שלנו בישוע כשישוע מת על הצלב - ועכשיו,
 אם אנחנו נאמין בו, לא נצטרך להענש על החטאים שלנו בכלל!
 כתבי הקודש מספרים לנו כיצד ישוע בא לעולם כתינוק קטן שנולד
 בבית לחם. מרים, אמו, הניחה אותו באבוס. אבוס זה כלי שפרות וכבשים
 אוכלות ממנו.
 באותו לילה היו מספר רועים שרעו את צאנם על הגבעות שליד בית
 לחם. פתאום הם ראו אור גדול! האור בא מהשמיים. היה זה מלאך זוהר
 שהופיע!
 הרועים נבהלו מאד. אבל המלאך אמר להם לא לפחד. הוא אמר, "אני
 מביא לכם בשורה טובה ומשמחת. היום, בעיר דוד, נולד לכם מושיע -
 האדון, המשיח!"
 זו היתה בשורה נפלאה! הרועים שמחו! לפני שנים רבות אלהים
 הבטיח לישראל שישלח מושיע, ועכשיו הנה הוא כבר הגיע.

ופתאום ראו הרועים המון מלאכים זוהרים בשמיים. המלאכים שרו והללו את אלהים. הרועים עמדו והסתכלו. הם הקשיבו לשיר הנפלא. מעולם לא שמעו מקהלה נפלאה שכזו.

כשהמלאכים חזרו לשמיים, מיד פנו הרועים ומהרו ללכת לבית לחם. שם ראו את המושיע, את ישוע התינוק. הם היו מאושרים מאד.

ישוע חי בעולם בערך שלושים שנה. הוא עשה הרבה מעשים טובים. הוא ריפא חולים. הוא פקח עיני עוורים. הוא עשה טוב בכל מקום שהיה. ואז עשה את הדבר הנפלא ביותר. הוא נתן את עצמו למות על צלב כדי לכפר על חטאים. הוא מת על הצלב כדי לשאת בעונש החטא. הוא לקח את העונש שהגיע לחוטאים - ואנחנו חוטאים.

מה טוב הוא אלהים! מה רבה היא אהבתו! הוא שלח את בנו, את ישוע, למות בעד חוטאים. ומה רבה היא אהבת ישוע! הוא היה מוכן למות בעדם!

ועכשיו אלהים נותן חיי עולם לכל מי שמאמינים בישוע. הם יחיו לעולם ועד, יאהבו אותו, ישרתו אותו, ישתחוו לו ויהיו מאושרים - תמיד ובלי סוף.

נושאים לשיחה:

מדוע שרו המלאכים כשישוע נולד?

לשם מה בא ישוע לעולם?

כמה אלהים אוהב אותנו?

בספר הבריתות כתוב:

“מתנת חסד האלהים היא חיי העולמים במשיח ישוע אדוננו”

(רומאים ו' 23).

קטע לקריאה:

לוקס ב' 18-8.

הבה נודה לאלהים על אהבתו הגדולה ונראה לו כמה אנחנו

מאושרים שהוא שלח את ישוע להושיע אותנו:

אבינו, איך נוכל להודות לך מספיק על המתנה הנפלאה ששלחת!

ישוע, אנחנו כל כך אוהבים אותך משום שמתת על הצלב עבור חוטאים.

עזור לנו להודות לך יותר ולשיר לכבוד אלהים כמו ששרו המלאכים. אמן.

אלהים משגיח עלינו

אלהים אוהב אותנו מאד, מאד. הוא הראה את אהבתו הגדולה אלינו בכך ששלח את בנו האהוב, את ישוע, למות עבור חטאים. ואם אלהים אהב אותנו כל כך, אין ספק שגם ישמור עלינו תמיד.

כך מלמדים כתבי הקודש. הם אומרים לנו שלא חשוב מה קורה, אלהים משגיח עלינו בכל דבר. ביום ובלילה, כל היום וכל הלילה, הוא שומר עלינו.

האם אתם זוכרים את דוד, הנער שרעה את צאן אביו והיה למלך גדול בישראל? דוד אהב את אלהים. דוד גם ידע שאלהים אוהב אותו. דוד כתב מזמורים רבים. מזמור זהו שיר. רוב המזמורים שדוד כתב נמצאים בספר תהילים שבכתבי הקודש. אחד המזמורים שלו הוא מזמור כ"ג. במזמור הזה דוד כתב, "אלהים הוא הרועה שלי. הוא משגיח עלי. הוא שומר עלי תמיד". כשדוד היה נער צעיר, הוא שמר היטב על צאן אביו ודאג לכל צרכיהן. הוא מצא להן מרעה טוב לאכול. הוא הביא אותן למים טובים ונקיים לשתות. כשהיה חם, הוא מצא להן מקום נעים ומוצל, הוא השגיח עליהן תמיד. הוא השגיח כדי שהטלאים לא יפלו ולא ייפגעו. הוא השגיח שלא יבוא אריה או דב ויטרוף את הכבשים. בערב דוד כינס את הצאן למכלאה כדי שיהיה להן חם והוא שמר עליהן במשך כל הלילה. דוד היה רועה טוב. הוא היה מוכן אפילו למות כדי לשמור על הצאן.

דוד חשב על הדרך שאלהים שומר על המאמינים בו וראה שהיא דומה מאד לדרך שהוא עצמו שמר על הצאן. כך ישב דוד וכתב את מזמור כ"ג. הוא אמר, "יהוה רועי" - ה' הרועה שלי. דוד ידע שהוא אחד מצאן אלהים.

הוא ידע שאלהים הוא רועה טוב.

ישוע פעם אמר, "אני הרועה הטוב".

כן, האדון ישוע הוא רועה מאד טוב, רועה שאין דומה לו. הוא

משגיח עלינו כל הזמן, לעולם איננו ישן!

מיהו צאן ישוע, היודעים אתם?

כן, כל המאמינים הם צאן ישוע. ישוע שומר עליהם ממש כמו

שדוד שמר על צאן אביו. וילדים הם הטלאים הקטנים. ישוע אוהב אותם.

הוא משגיח עליהם, ממש כמו שדוד השגיח על הטלאים בצאן אביו.

אלהים אוהב אותנו. הוא משגיח עלינו.

ועכשיו,

עכשיו אנחנו יכולים לשמוח אפילו כשאנחנו חולים, כי אנחנו זוכרים

שאלהים משגיח עלינו. אנחנו יכולים לשמוח כשיבוא היום שנצטרך למות

וללכת לשמיים. אנחנו נראה שם את הרועה הטוב שלנו.

הבה נקרא יחד את מזמור כ"ג.

נושאים לשיחה:

מה זאת אומרת "לא אחסר"?

מה זאת אומרת "ושבתי בבית ה' לאורך ימים"?

זהו מזמור שכדאי לשנן אותו. היום נלמד את הפסוק הראשון: "יהוה

רועי לא אחסר" (מזמור כ"ג ו).

ועכשיו נתפלל אל הרועה הטוב שלנו.

ישוע אתה הרועה הטוב. שמור עלינו בלילה. היה קרוב אלינו ולמד

אותנו לבטוח בך. תודה לך שאתה שומר עלינו תמיד. אמן.

אלהים הופך דברים רעים לטובים

אם אלהים אוהב אותנו ושומר עלינו, איך זה שאנחנו לפעמים
סובלים? איך זה שילדים ומבוגרים שמאמינים בו חולים לפעמים וצריכים
לשכב במיטה? איך זה שאפילו אלו שאלהים משגיח עליהם נפצעים לפעמים
וצעצועים שלהם נשברים? האם אלהים שוכח להשגיח עלינו?

בכלל לא! הדברים האלה קורים לטובתנו.

זה נשמע מוזר, לא? איך יכול להיות שהדברים הרעים האלה

הם לטובתנו?

בכתבי הקודש יש סיפור נפלא אודות ילד ושמו יוסף! היו לו צרות

רבות אבל כל הצרות היו לבסוף לטובתו וגם לטובת רבים אחרים.

ליוסף היו עשרה אחים גדולים ממנו. האחים האלה לא היו תמיד

ילדים טובים. הם עשו לפעמים דברים רעים. יוסף היה ילד טוב. כן, גם

בלבו היה חטא. אבל הוא השתדל לעשות מעשים טובים. יעקב, אביו של

יוסף, אהב אותו מאד.

לפעמים סיפר יוסף לאביו איזה מעשים רעים עשו אחיו הגדולים. הם

כעסו עליו מאד בגלל זה. אחר כך שנאו אותו.

יום אחד שלח יעקב את יוסף לראות מה שלום אחיו. הם

היו רחוקים מהבית. הם הלכו למצוא מרעה טוב לצאן. יוסף יצא

לחפש אותם.

האחים ראו את יוסף מתקרב. הם אמרו אחד לשני, "בואו נפטר

מיוסף!"

ואז, כשיוסף הגיע אליהם, הם קפצו עליו ותפסו אותו. הם זרקו

אותו לבור עמוק וחשוך. יוסף בכה. הוא ביקש, "הוציאו אותי! הוציאו

אותי ותנו לי ללכת הביתה!" אבל האחים לא הקשיבו.

אחרי כמה זמן ראו שיירה של אנשים רכובים על גמלים. האחים של יוסף אמרו, "הבה נמכור את יוסף לאנשים האלה. הם יקחו אותו למקום רחוק וכך לא נראה אותו יותר לעולם. כך נפטר ממנו. ולאבא נספר שחיה רעה טרפה אותו".

וכך עשו. הם הוציאו את יוסף מהבור ומכרו אותו. לאביהם סיפרו שחיה רעה הרגה אותו. האנשים לקחו את יוסף למצרים ושם מכרו אותו. יוסף היה לעבד במצרים.

שנים רבות עברו. רעב התפשט במצרים ובכל הארצות באזור. לא היה גשם. לא היה אוכל. גם לאחיו של יוסף לא היה אוכל. יום אחד קרא יעקב לבניו ואמר להם, "שמעתי שיש אוכל במצרים. לכו לשם וקנו אוכל". האחים הלכו למצרים לקנות אוכל.

כשהגיעו למצרים היה עליהם לדבר עם איש חשוב שהיה כמעט כמו המלך. האיש הזה דיבר אליהם דברים קשים. הוא אמר להם שהם גנבים ומרגלים. הוא אפילו הכניס אחד מהם לכלא.

האחים אמרו אחד לשני, "כל זה בא עלינו משום שמכרנו את יוסף". הם לא ידעו שהאיש החשוב הזה שדיבר אתם היה יוסף. לבסוף גילה להם שהוא יוסף אחיהם.

הוא אמר, "אל תפחדו. לא אעניש אתכם על מה שעשיתם לי. אתם עשיתם רע אבל אלהים הפך את זה לטוב. עכשיו אני יכול לתת לכם הרבה אוכל לכל המשפחה".

כל הצרות של יוסף הפכו לטוב גם בשבילו וגם לאחרים. אנחנו צריכים לדעת שכל הצרות שלנו הם לטובתנו משום שאלהים אוהב אותנו. הוא לא ירשה שיקרה דבר שאיננו לטובתנו.

נושאים לשיחה:

האם אתם מכירים את הסיפור על יוסף?! אם כן, מה עוד אתם זוכרים ממנו?

האם אנחנו צריכים להתלונן כשאנחנו חולים או עצובים?

מהו הדבר שאנחנו צריכים לזכור תמיד?

כתבי הקודש אומרים:

"לאוהבי אלהים הכל יעזור לטוב" (רומאים ח' 28).

קטע לקריאה:

בראשית מ"ה 8-1.

תפילה:

אבינו עוזר לנו לזכור תמיד את אהבתך הגדולה. כך נהלל אותך

אפילו כשקשה לנו וכשאנחנו חולים. אמן.

מלאכי אלהים שומרים עלינו

לכל מלך יש משרתים. המשרתים עושים כל מה שהמלך אומר להם
לעשות. הם הולכים לכל מקום שהמלך מצווה עליהם ללכת.
אלהים הוא המלך הגדול מכולם. הוא מלך כל העולם וגם מלך השמיים.

יש לו המון רב של משרתים, ממש צבא שלם. המשרתים של אלהים הם המלאכים הקדושים.

אלהים עשה את המלאכים לפני שנים רבות, עוד לפני שעשה את אדם וחוה. המלאכים הם משרתיו והם משרתים אותו באושר ובשמחה. הם מהללים אותו ועושים כל מה שהוא אומר להם.

בדרך כלל אי אפשר לראות מלאכים. המלאכים הם רוח ולכן לא רואים אותם. אבל אנחנו יודעים שאלהים שולח אותם לעולם כדי להשגיח עלינו ולעזור לנו. הם באים אל הבתים, בתי הספר ובתי הקהילה שלנו.

אנחנו קוראים בספר הבריתות אודות איש אמיץ אחד ושמו דניאל. דניאל התפלל לאלהים למרות שמלך בבל אמר שאסור לו לעשות זאת. מלך בבל חוקק חוק ואמר, "אסור לאיש להתפלל לאלהים למשך שלושים יום. מותר לו לבקש דברים רק ממני. אם משהו יתפלל לאלהיו, אתן אותו לאריות!"

דניאל נהג תמיד להתפלל לאלהים. הוא היה כורע ברך שלוש פעמים כל יום ומתפלל. כאשר דניאל שמע על החוק החדש הוא הלך לביתו, כרע על ברכיו והתפלל כמו שעשה תמיד.

חלונות הבית היו פתוחים. אנשים ראו אותו כורע ברך ומתפלל. הם לא אהבו את דניאל ולכן רצו אל המלך וספרו לו שדניאל הפר את מצוותו.

הם אמרו, "המלך אתה אמרת שאם מישוהו יתפלל, אתה תתן אותו לאריות. אנחנו ראינו את דניאל מתפלל. עכשיו עליך להשליך אותו לאריות!"

המלך היה עצוב מאד. הוא אהב את דניאל. אבל הוא לא יכול היה להרשות לאיש להפר את מצוותו. הוא ציווה להביא את דניאל ולהשליך אותו לגוב האריות!

דניאל המסכן! האנשים השליכו אותו לאריות. האריות רצו אליו... אבל הם לא טרפו אותו! הם לא יכלו לטרוף אותו. אלהים שלח מלאך שסגר את פי האריות. הם לא יכלו אפילו לפתוח את פיהם. בבוקר בא המלך אל גוב האריות. הוא קרא, "דניאל! דניאל! האם אלהים שמר עליך?"

דניאל ענה לו, "אלהים שלח את מלאכיו וסגר את פי האריות". אלהים שולח את מלאכיו לשמור גם עליך ועלי. אנחנו אמנם לא רואים אותם, אבל אנחנו יודעים שהם אתנו משום שכתבי הקודש אומרים זאת.

נושאים לשיחה:

האם אתה זוכר סיפור על מלאכים שהללו את אלוהים ושרו

לכבודו?

האם אתה חושב שהמלאכים מאושרים שהם משרתים את אלהים?

מדוע איננו יכולים לראות את המלאכים?

בכתבי הקודש כתוב:

"כי מלאכיו יצווה לך לשמרך" (מזמור צ"א ו 1).

הנה סיפור על מלאך שהציל ילד:

בראשית י"א 19-14.

תפילה:

אבינו שבשמיים, אנחנו מודים לך על המלאכים ששומרים עלינו.

עזור גם לנו להיות משרתיך, ולשמוח ברצונך כמו המלאכים. אמן.

אלהים רוצה שנהיה מאושרים

האם הודיתם לאלהים היום עבור הדברים הטובים שנתן לכם?

הוא נתן לכם דברים טובים רבים. הוא מברך אותנו יום יום.

הוא נתן לכם מי שידאג ויטפל בכם. הוא נתן לכם ולנו בית לגור בו.

הוא נתן לנו אוכל - אוכל טעים ומזין. הוא נתן לנו בגדים חמים, ואפילו בגדים יפים, באלה שאנחנו אוהבים ללבוש.

אלהים גם נותן את השמש. הוא שולח את הגשם. גם השמש וגם הגשם הם מתנות טובות מאלהים.

אלהים עשה ציפורים יפות. הוא עשה את הפרחים שפורחים בגנים וביערות, על ההרים ובעמקים. הוא עשה את העולם יפה כדי שנשמח. אלהים הוא זה שמביא לנו את השמש בכל בוקר. לפעמים הוא גם צובע את השמיים בכל מיני צבעים יפים בזמן שהשמש זורחת או שוקעת. העולם מלא מתנות טובות מאלהים.

כשאלהים ברא את אדם וחוה הוא שם אותם בגן יפה ונפלא. היו שם הרבה דברים נפלאים שיכלו לשמוח בהם. אבל אדם וחוה חטאו, כפי שאתם זוכרים. הם לא שמעו בקול אלהים. הם הפרו את מצוותו. אלהים יכול היה אז לומר להם, "לא מגיע לכם להנות מכל הדברים היפים האלה. אני אקח את כולם".

אבל אלהים לא אמר כך.

נכון, הוא גירש אותם מהגן. הוא גם אמר להם שיצטרכו לעבוד קשה כדי להשיג אוכל. הוא אמר להם שיסבלו ויכאבו, אבל הוא גם השאיר להם הרבה דברים טובים ונעימים. כדי שבכל זאת יהיו קצת שמחים. אלהים היה

כל כך טוב אליהם! אלהים טוב גם אלינו. הוא נותן לנו דברים נחמדים רבים לשמוח בהם.

מדוע אלהים נותן לנו דברים טובים רבים כל כך?

משום שאלהים אוהב אותנו. הוא אוהב אותנו למרות שאנחנו ממשיכים לעשות את הרע בעיניו. אנחנו יודעים שהוא אוהב אותנו משום שהוא נותן לנו את הדברים היפים הרבים האלה כדי לשמח אותנו ולעשות את חיינו נעימים.

כשאנחנו חושבים על כל מה שהוא נותן לנו, אנחנו רוצים לאהוב אותו מאוד מאוד. אנחנו רוצים להודות לו ולהלל אותו.

הוא רוצה שנודה לו ונהלל אותו. הוא רוצה שנאהב אותו. הוא מרוצה כשאנחנו אוהבים אותו.

נושאים לשיחה:

מדוע עלינו לשמוח?

איזה מתנות טובות אלהים נתן לנו היום?

כיצד יכולים אנו להלל את אלהים על טובו אלינו?

כתבי הקודש אומרים:

“אשמחה ואעלצה בך, אזמר שמך עליון” (מזמור ט' 3).

הנה קטע לקריאה:

מזמור ק'.

הבה נודה יחד לאלהים על כל טובו:

אבינו הקדוש, אנחנו מודים לך יותר מכל בעד ישוע שמת עבור חטאים. אנחנו גם מודים לך על כל המתנות הטובות האחרות שאתה שולח לנו כל יום, אפילו כשאנחנו רעים וחטאים. אנחנו נשתדל לעשות את רצונך כדי להראות לך כמה אנחנו מודים לך. עזור לנו. אמן.

חזרה על הפסוקים לשינון בחלק ב'.

האם אתה יכול להסביר את משמעות הפסוקים האלה:

“מתנת חסד האלהים היא חיי העולמים במשיח ישוע אדוננו”

(רומאים ו' 23).

“יהוה רועי לא אחסר” (מזמור כ"ג ו').

“לאוהבי אלהים... הכל פועל לטוב” (רומאים ח' 28).

"כי מלאכיו יצווה לך לשמרך" (מזמור צ"א 11).

"אשמחה ואעלצה בך, אזמר שמך עליון(מזמור ט' 3).

חלק שלישי

מה
עשה
ישוע

י ש ו ע ב א מן ה ש מ י י ם

היודעים אתם מתי התחלתם לחיות? נכון, אתם חיים מאז אותו יום שנולדתם. אתם חוגגים את היום הזה כל שנה ביום ההולדת שלכם. אמא זוכרת את היום הזה היטב. אתם הייתם קטנים מאד, תינוקות קטנים וחמודים.

גם ישוע נולד כמוכם. גם הוא היה פעם תינוק. אבל ישוע חי עוד לפני שנולד. ישוע חי הרבה הרבה לפני כן. ישוע הוא אלהים ואלהים חי תמיד. ישוע, בן אלהים, חי בשמיים עם אלהים האב ואלהים הרוח שנים רבות מאד לפני שאפילו היה העולם!

אתם בוודאי זוכרים שהעולם היה בתחילה יפה וטוב כולו. אדם וחוה היו נהדרים. הם נבראו בצלם אלהים. אבל החטא בא וקלקל את כל זה. אלהים לא שמח כשהסבל והרע באו לעולם אחרי החטא - לכן הוא אמר, "נשלח מושיע". ישוע אמר, "אני מוכן ללכת לעולם ולהיות המושיע!" רוח הקודש הכין לישוע גוף. כך נולד ישוע כתינוק קטן בבית לחם.

באותו לילה שרו המלאכים כפי שלא שרו מעולם! צבא שלם של מלאכים שרו תהילה לאלהים. הם שמחו מאד כשראו שישוע בא לעולם. הם שמחו משום שישוע בא לעולם להיות המושיע.

ישוע עזב משהו נפלא כדי לבוא אלינו. בשמיים הכל היה כל כך יפה! אין שם אנשים חולים. איש איננו בוכה שם ושום דבר לא כואב או מצער. אבל ישוע עזב את המקום הנפלא ההוא ואת אביו ואת המלאכים הקדושים כדי לבוא לארץ החוטאת הזאת.

ישוע היה עשיר בשמיים. הכל שם שייך לו. כאן בארץ הוא היה

עני. הוא עזב בשמיים את כל העושר ואת כל הכבוד שלו. בארץ לא היה לו אפילו בית להיוולד בו. הוא נולד באבוס. אפילו מיטה לא הייתה לו.

ישוע היה כל-יכול בשמיים. הוא היה אדון השמיים והארץ ואדון כל המלאכים. כשהיה לתינוק, הוא היה חלש וקטן כמו כל התינוקות! תינוקות זקוקים לאמא שתטפל בהם. גם ישוע היה זקוק לאמא. ישוע היה לאחד מאתנו, ממש כמונו - מלבד שהוא לא חטא מעולם. לא היה חטא בלבו, כפי שיש בלבנו. ישוע נולד בלי חטא. סיפור הולדת ישוע הוא הסיפור המופלא ביותר בכתבי הקדוש. זהו הסיפור המופלא ביותר בעולם וגם הסיפור המופלא ביותר בשמיים. תארו לעצמכם - ישוע, בן אלהים, היה לתינוק! הוא היה לתינוק כדי להיות המושיע שלנו, משום שאלהים כל כך אוהב אותנו ורוצה להושיע אותנו.

נושאים לשיחה:

איפה היה ישוע לפני שהיה תינוק?

מה היה ישוע לפני שהיה לתינוק?

לשם מה בא ישוע לעולם?

מה עזב ישוע כדי לבוא לעולם?

הנה פסוק שאומר לנו משהו על מה שישוע עשה בעדנו:

”בהיותו עשיר נעשה רש בעבורכם” (ב' קור. ח' 9).

הנה קטע לקריאה:

יוחנן ג' 16-17.

תפילה:

אבינו היקר, כמה נפלא היה אותו יום שישוע נולד! אנחנו

מודים לך, ישוע, שבאת לעולם הזה כתינוק כדי להושיע אותנו. רוח הקודש,

עזור לנו לאהוב את ישוע יותר ויותר. אמן.

ישוע שמע בקול אלהים

הזוכרים אתם את שמו של האדם הראשון שאלהים עשה? הזוכרים אתם

את שם האשה הראשונה? אם כן, אתם בוודאי גם זוכרים שאדם וחוה היו בגן

נפלא - גן עדן. כל מה שהיה שם היה יפה והם היו מאושרים מאד, עד ליום

שהפרו את מצוות אלהים.

למה הם הפרו את מצוות אלהים?

לאֱלֹהִים יֵשׁ אוֹיֵב. הַשָּׁטָן הוּא אוֹיֵב אֱלֹהִים. הוּא שׁוֹנֵא אֶת אֱלֹהִים.
הַשָּׁטָן פִּיתָה אֶת אָדָם וְחוּהָ. הוּא לִימַד אוֹתָם לַחֲטוֹא נֶגֶד אֱלֹהִים. הוּא
שָׁמַח כִּשְׁהֵם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל אֱלֹהִים.

כַּאֲשֶׁר יֵשׁוּעַ בָּא לְעוֹלָם, הַשָּׁטָן נִסָּה לִּפְתּוֹת גַּם אוֹתוֹ לֹא לִשְׁמוֹעַ בְּקוֹל
אֱלֹהִים. כְּתָבִי הַקּוֹדֵשׁ מִסְפָּרִים כִּיצַד פִּיתָה הַשָּׁטָן אֶת יֵשׁוּעַ.

הַשָּׁטָן לָקַח אֶת יֵשׁוּעַ לְמַדְבָּר, מְקוֹם שׁוֹמֵם וְרוֹחוֹק שָׁאִין בּוֹ בְּתִים
וְאִנְשִׁים וְאִפִּילוֹ עֲצִים כִּמְעֵט וְאִין שֵׁם. בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעִים יוֹם נִסָּה לִּפְתּוֹת
אֶת יֵשׁוּעַ לְהַפֵּר אֶת מִצְוֹת אֱלֹהִים. זֶה הָיָה נִסְיוֹן קָשֶׁה מְאֹד.

לְבִסּוֹף לָקַח הַשָּׁטָן אֶת יֵשׁוּעַ אֶל הָר גְּבוּהָ. הֵם יָכְלוּ לִרְאוֹת מִשָּׁם
עַד לְמִרְחוֹק. הַשָּׁטָן הִרְאָה לִישׁוּעַ אֶת כָּל הַבָּתִּים הַגְּדוֹלִים שֶׁבְּעוֹלָם, כָּל
הָאֶרְמוֹנוֹת וְכָל הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף, אֶת הַמַּלְכִּים וּבְנֵי הַמַּלְכִּים וְאֶת הַצְּבָאוֹת.
”כָּל זֶה שְׁלִי”, אָמַר הַשָּׁטָן, ”אֲבָל אֲנִי אֶתֵּן זֹאת לָךְ אִם רַק תִּכְרַע בְּרֹךְ לִפְנֵי
וְשִׁי-תִשְׁתַּחֲוֶה לִּי”.

יֵשׁוּעַ אָמַר, ”לָךְ מִכָּאן, הַשָּׁטָן!” כְּתָבִי הַקּוֹדֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁעֲלִינוּ
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַה' אֱלֹהִים בְּלִבָּד”.

יֵשׁוּעַ סִירֵב לַעֲשׂוֹת אֶת מַה שֶׁהַשָּׁטָן אָמַר לוֹ. יֵשׁוּעַ לֹא רָצָה לְהַפֵּר אֶת
מִצְוֹת אֱלֹהִים.

ישוע אהב את אלהים האב. הוא שמע בקול אלהים. הוא שמע בקולו יום יום, כל הזמן, בבוקר, בצהריים ובערב. הוא לא עשה רע מעולם. אפילו כשהיה ילד, הוא לא עשה רע. הוא שמע בקול אלהים ושמר את מצוותיו אפילו כשהלך למות על הצלב כדי להושיע חטאים.

אדם וחווה לא שמעו בקול אלהים. אתם זוכרים את הסיפור. הם עשו מה שהם רצו לעשות, לא מה שאלהים אמר. ובאמת, כל כך הרבה פעמים אנחנו עושים כמותם, ובמקום לעשות את רצון אלהים אנחנו עושים את רצוננו! אבל ישוע עשה תמיד רק את רצון אלהים. הוא אמר לאביו, "לא רצוני כי אם רצונך ייעשה".

ישוע שמע בקול אלהים כדי לתקן את מה שאנחנו קלקלנו. הוא היה מוכרח לשמוע בקולו כדי להושיע אותנו.

ועכשיו אם נאהב את ישוע, אנחנו נשתדל יותר מכל לשמוע בקול אלהים. אנחנו נשתדל לעשות כל מה שאלהים רוצה שנעשה. אנחנו נרצה לעשות את רצונו.

לפעמים יהיה לנו קשה לעשות את רצון אלהים. אבל הוא יעזור לנו. הוא עזר גם לישוע. כשהשטן עזב אותו, אלהים שלח מלאכים כדי לעודד ולחזק אותו.

נושאים לשיחה:

איך הראה ישוע שאלהים חשוב לו יותר מכל דבר אחר?
ההאם ישוע שמע בקול אלהים משום שרצה לעשות זאת?
האם אפשר באמת לשמוע בקול אלהים אם אנחנו
עושים את מה שהוא מצווה בלי רצון?

הנה פסוק שמלמד אותנו מה עשה ישוע:
"וישפל את עצמו ויכנע עד מוות" (פיליפיים ב' 8).

קטע לקריאה:

מתי. ד' 11-1.

תפילה:

ישוע, אנחנו מודים לך ששמעת בקול אלהים בשבילנו כדי לתקן את
מה שאנחנו קלקלנו. עזור לנו לשמוע בקול אלוהים, לומר "לא" לשטן ולהלל
אותך עכשיו ולעולמים. אמן.

י ש ו ע ה י ה מ ו ר ה

ישוע בא להיות לנו מושיע. הוא בא גם להיות לנו למורה.

ישוע לא היה מורה בבית־ספר. הוא לימד בחוץ. לפעמים ישב על

גבעה, על הדשא, ולימד את האנשים שישבו סביבו. לפעמים ישב בסירה

ששטה באגם והאנשים עמדו על החוף והקשיבו. לפעמים הוא עמד באולם גדול בבית המקדש ודיבר אל האנשים שבאו למקדש להשתחוות לאלהים. פעמים רבות מאד הוא דיבר אל האנשים שהלכו איתו כשעבר בעיר או הלך בדרכים בין עיר לעיר.

ישוע לא לימד אנשים לכתוב ולקרוא. הוא לימד אותם משהו הרבה יותר חשוב - את הדבר החשוב ביותר בעולם. ישוע לימד אנשים להכיר את אלהים. הוא עזר להם לראות את החטא הנורא שבלב כל אחד מאתנו. הוא אמר להם אודות העונש שיבוא על כל מי שלא ישמע לקול אלהים. הוא גם סיפר להם על השמיים והארץ החדשים שאלהים עומד להביא, שמיים וארץ שלא יהיו בהם שום חטא.

כמה שאנשים אהבו לשמוע את ישוע! הם הלכו אחריו לכל מקום. לפעמים ישבו אלפים רבים על גבעה והוא סיפר להם אודות מלכות השמיים. גם ילדים קטנים הקשיבו. לפעמים הוא הושיב אותם על ברכיו וחיבק אותם. הוא אהב ילדים מאד, מאד.

במיוחד אהבו לשמוע את ישוע כל האנשים שהיו חולים או בודדים ואלו שידעו שיש בלבם חטא רב. הם חשבו שאיש איננו אוהב אותם. אבל הם גילו שישוע אהב אותם מאד. ישוע אמר להם שעליהם לתת את לבם לאלהים ולא לחטוא יותר. כשהם ראו כמה שישוע אוהב אותם, הם לא רצו יותר לחטוא.

האם הייתם רוצים שישוע יהיה המורה שלכם? הוא יהיה המורה שלכם אם תקראו את מה שכתוב בכתבי הקודש. מי ששומע את כתבי הקודש שומע את קול ישוע. ישוע מלמד אתכם כשאתם מאזינים לסיפורי המקרא. הוא מלמד אתכם כשאתם שומעים את כתבי הקודש בבית הקהילה או בבית משום שזקני העדה וההורים מביאים לכם את הדברים שישוע אמר. ובאמת, אלו דברים נפלאים.

שמעון פטרוס היה אחד מתלמידיו של ישוע. הוא הלך עם ישוע יום יום והאזין לדבריו. הוא ידע שמעולם לא היה מורה נפלא מישוע.

יום אחד שמעון פטרוס אמר לישוע:

”דברי חיי עולמים עמך” (יוחנן ו' 68).

נושאים לשיחה:

איפה היה בית הספר של ישועי?

מה לימד ישועי

מדוע היה ישוע המורה הנפלא מכולם?

הנה קטע לקריאה:

מתי ה' 8-1.

תפילה:

אב יקר שבשמיים, אנחנו מודים לך ששלחת את ישוע להיות לנו
למורה וללמד אותנו דברים נפלאים. עזור לנו להאזין היטב כשאנחנו שומעים
את כתבי הקודש כדי שישוע יהיה המורה שלנו ואנחנו תלמידיו. עזור לנו
לשמור את דבר ישוע בלבנו כדי שלא נחטא נגדן. אמן.

ישוע משל ברוח ובים

המכירים אתם את ים כנרת? ישוע אהב לטייל על חוף ים כנרת.

תלמידיו היו מטיילים עמו. הוא סיפר להם דברים רבים אודות אלוהים

בעת שטייל שם.

יום אחד באו אנשים רבים לשמוע את ישוע. ישוע אמר לשמעון פטרוס, "דחף את סירתך למים. אני אשב על הסירה והאנשים על החוף ישמעו".

העם אהב לשמוע את ישוע. הם ישבו על החוף והאזינו, יום שלם עבר. השמש שקעה וכולם חזרו הביתה. ישוע היה עייף.

ישוע אמר לתלמידיו, "עכשיו הבה נעבור לצד השני של הכנרת". התלמידים עלו לסירה עם ישוע. הם הרימו את המפרש ושטו לעבר השני. ישוע שכב על כר ונרדם. הוא היה עייף מאד.

החוף היה רחוק. השמש שקעה והלילה בא. התלמידים עדיין שטו בסירה וישוע ישן.

ואז פתאום החלה הרוח לנשוב, חזק! הרוח הקימה גלים גדולים ששטפו את הסירה. התלמידים הורידו את המפרש. הם חששו שהסירה תתהפך. הם ניסו לחתור ולא הצליחו, משום שהגלים הפריעו להם. וישוע - הוא עדיין ישן!

התלמידים ניסו בכל כוחם לחתור לחוף. דבר לא עזר. מים רבים מלאו את הסירה. התלמידים חשבו שבלי ספק יטבעו.

"אנחנו חייבים להעיר את ישוע!" הם אמרו, והחלו לקרוא לו, "אדון! אדון! התעורר! האם כלל לא אכפת לך שכולנו עומדים לטבוע?"

ישוע פקח את עיניו. הוא התיישב וראה את הגלים הגדולים. הוא חש

ברוח שנשבה בפניו. הוא ראה שמים רבים חדרו לסירה.

אבל הוא לא פחד.

הוא קם בסירה ופתאום אמר אל הרוח ואל הגלים, "הסו! חדלו!"

מיד חדלה הרוח לנשוב! גם הגלים נעלמו. הכל היה שקט.

התלמידים היו מופתעים מאד. הם אמרו אחד לשני, "איזה מין איש

הוא זה?! אפילו הרוח והים שומעים לקולו!"

איש לא יכול לעשות כמו ישוע. איש איננו יכול לצוות כן על הרוח

והים!

נושאים לשיחה:

האם גם היום הרוח והים שומעים לקול ישוע?

מדוע הכל שומעים לקול ישוע?

הבה נאמר כפי שאמרו התלמידים:

"גם הרוח והים שומעים לו" (מרקוס ד' 41).

קטע לקריאה:

מרקוס ד' 41 - 35.

תפילה:

עזור לנו, אדון ישוע, לא לפחד לעולם. עזור לנו להאמין שאנחנו
בטוחים תמיד כשאתה לידנו. אפילו הרוח והים שומעים לקולך ואנחנו
יודעים שאתה שומר עלינו. אמן.

ישוע שלט במחלות ובמות

ישוע אמר שהוא בן אלהים. הוא אמר לאנשים שבא מאלהים. אחר כך

הראה להם שבא מאלהים על ידי כך שעשה לעיניהם דברים מופלאים.

הוא הראה להם זאת כאשר השקיט את הרוח והים. הוא עזר להם

כשריפא חולים. אפילו המוות שמע בקולו.

רופאים יכולים לעזור לאנשים חולים. הם יכולים לתת להם תרופות. אבל הם אינם יכולים לעשות חולה לבריא - רק אלוהים יכול לתת לחולים בריאות. ורק אלהים יכול להקים מתים לחיים. ישוע יכול להקים מתים משום שהוא אלהים.

בספר הבריתות מסופר על ילדה קטנה שהיתה חולה מאד. אביה, יאיר, קרא לרופא. אבל התרופות של הרופא לא עזרו. הורי הילדה חששו שתמות. אבא יאיר הלך לחפש את ישוע.

כשיאיר מצא את ישוע, הוא נפל על ברכיו ואמר, "אנא, בוא אל בייתי מיד! הילדה הקטנה שלי חולה והולכת למות!"

אנשים רבים היו אז עם ישוע. הוא לא יכול היה לבוא מיד. אשה אחת היתה חולה מאד. היא התקרבה אל ישוע ונגעה בבגדו. ישוע הרגיש שהיא נגעה בו ולכן עמד לדבר איתה.

יאיר היה חייב להמתין. הוא לא רצה להמתין. הוא רצה למהר. הילדה הקטנה שלו היתה חולה מאד. הוא היה בטוח שהיא תמות ורצה שישוע ימהר.

והנה הגיעו כמה אנשים בריצה. הם פנו אל יאיר ואמרו לו, "כבר מאוחר, בתך הקטנה מתה".

יאיר היה עצוב מאד, מאד. לו רק היה ישוע ממהר!

אבל יאיר לא ידע שזה לא מאוחר מדי - לא בשביל ישוע. יאיר לא ידע שישוע יכול לתת לבתו חיים ובריאות אפילו אחרי שמתה.

ישוע הלך עם יאיר לביתו. הם מצאו את הילדה הקטנה שוכבת במיטה. כל האנשים שבבית בכו. היא היתה מתה.

אבל ישוע לקח את ידה. הוא אמר, "ילדה קטנה, קומי!" והילדה קמה! היא חיה שוב! היא היתה בריאה. ישוע אמר לאמא שלה לתת לילדה משהו לאכול.

ישוע הוא נפלא! ישוע כל יכול, הוא יכול לעשות כל דבר משום שהוא אלהים.

כשאנחנו חולים, אנחנו יכולים להתפלל לישוע. הוא יכול לרפא אותנו.

לא תמיד הוא מרפא את החולים. כל אחד מאתנו צריך למות יום אחד. אבל זה לא חשוב משום שאם אנחנו אוהבים אותו, נלך להיות איתו בשמיים אחרי שנמות, ושם נהיה לנצח. כך הבטיח ישוע. אבל הוא יכול לרפא אותנו אם הוא רוצה משום שיש לו כה לעשות הכל - הוא שולט אפילו על מחלות ועל המוות.

נושאים לשיחה:

איזו הפתעה עשה ישוע ליאיר?

מדוע אין ישוע מרפא תמיד את האוהבים אותו?

מה דעתכם, האם ישוע אוהב לקחת את המאמינים בו אליו,

למען יהיו איתו בשמיים?

ישוע אמר לתלמידיו:

”לי ניתן כל שלטון בשמיים ובארץ” (מתי. כ”ח 18).

קטע לקריאה:

לוקס ח' 49-56.

תפילה:

ישוע קדוש וצדיק, אנחנו שמחים לדעת שיש לך את כל הכח

והסמכות שבעולם. עזור לנו לבטוח בך תמיד, במיוחד כשאנחנו חולים.

וכשיבוא הזמן שנצטרך למות, קח אותנו אל השמיים, להיות איתך לנצח.

אמן.

16

ישוע סלח לאחוטאים

ישוע עשה דברים נפלאים רבים. הוא ציווה על הרוח להפסיק לנשוב.

הוא ריפא חולים רבים. הוא אפילו הקים מתים.

הוא עשה גם משהו אחר, נפלא יותר מכל הדברים האחרים שהזכרנו.

שמעו את סיפור המעשה:

יום אחד ביקר ישוע בבית אחד מידידיו. רבים באו לראות אותו. הם רצו לשמוע את דבריו. אפילו מורים ואנשים חכמים אחרים באו לשמוע. הבית היה מלא עד אפס מקום. אפילו אדם אחד נוסף לא היה יכול להכנס. כולם עמדו והאזינו לדברי ישוע. פתאום שמעו רעש. מה זה?! הרעש בא מלמעלה, מעל לראשם. הם הסתכלו אל התקרה וראו ארבעה ראשים מציצים מתוך חור גדול בתקרה.

”הזהרו” קראו הארבעה.

היתה להם שמיכה שנקשרה בארבע פינותיה לחבל חזק. הם הורידו את השמיכה דרך החור לאט, לאט. השמיכה ירדה ממש לפני ישוע. אדם שכב בשמיכה! האנשים בחדר זזו לצדדים כדי לפנות מקום. אחד האנשים למעלה הכניס את ראשו דרך הפתח ואמר, ”לא יכולנו להכנס דרך הדלת, ולכן עשינו חור בגג כדי להביא את האיש הזה ששוכב בשמיכה לישוע. הוא חולה מאד”. הם היו בטוחים שישוע ירפא אותו. אבל ישוע הסתכל על החולה וראה משהו שאיש מלבדו לא ראה. הוא ראה שהאיש החולה היה עצוב בגלל חטאיו. ישוע אמר לו, ”בני, נסלחו לך חטאותיך”.

כל האנשים בחדר היו מופתעים מאד! המורים והחכמים היו מופתעים

יותר מכולם. הם חשבו בלבם, "ישוע לא צריך לדבר כך. ישוע הוא רק אדם. רק אלהים יכול לסלוח חטאים".

הם לא האמינו שישוע הוא בן אלהים.

ישוע ידע מה הם חושבים. הוא אמר, "אני אראה לכם שבן האדם יכול לסלוח חטאים". הוא פנה אל החולה ואמר לו, "קום, קח את השמיכה ולך הביתה".

החולה קם, לקח את השמיכה והלך. הוא לא היה חולה יותר. הוא חזר הביתה בריא לגמרי ובדרך שר מרוב שמחה. הוא שמח משום שהיה בריא ובמיוחד משום שנסלחו לו חטאיו. כל האנשים הללו ברכו את אלהים משום שישוע עשה דברים כל כך נפלאים.

ישוע יכול לסלוח חטאים משום שהוא בן אלהים. הוא יכול לסלוח את חטאינו. אם נספר לו שאנחנו מצטערים על החטא ונבקש ממנו לסלוח לנו, הוא יסלח לנו על הכל. כך נהיה מאושרים. אנחנו יכולים להיות מאושרים אפילו כשאנחנו חולים אם נדע שחטאינו נסלחו, משום שאז נדע שאלהים אוהב אותנו.

סליחת החטאים הרבה יותר חשובה משנהיה בריאים. זה אפילו יותר חשוב מלהקים מתים.

נושאים לשיחה:

מה חשבו ארבעת האנשים שישוע יעשה?

כיצד הפתיע אותם ישוע?

כיצד יכולים אנחנו לבקש מאלהים לסלוח את חטאינו?

כתבי הקודש אומרים:

“אשרי נשוי פשע, כסוי חטאה” (מזמור ל”ב ו).

בקש מאבא או אמא להסביר לך את הפסוק הזה.

קטע לקריאה:

מרקוס ב' 1-12.

תפילה:

אנחנו שמחים, אדון ישוע, שאנחנו יכולים לבוא אליך בתפילה. כולם צריכים לאהוב אותך משום שאתה כל כך טוב ומשום שאתה אוהב אותנו ומוכן לסלוח את חטאינו. עזור לנו לאהוב אותך יותר ויותר. אמן.

17

י ש ו ע ג י ל ה מ י ה ו א

הזוכרים אתם מה אמרו תלמידי ישוע כשישוע ציווה על הרוח והים

לשקוט? הם אמרו, "איזה מין איש הוא זה?!"

ישוע עשה דברים נפלאים רבים כל כן עד שהרבה מאד אנשים שאלו,

”איזה מין איש הוא זה?!“ מעולם לא היה איש שעשה כל מה שישוע עשה.

ישוע ריפא חולים, הקים מתים ואפילו סלח לחוטאים!

אנשים שאלו, ”איך הוא יכול לעשות דברים כאלו? מי הוא?“

היו לישוע שנים-עשר תלמידים שהלכו איתו לכל מקום. הם האזינו

לדבריו. הוא לימד אותם אודות אלהים.

יום אחד, כשישוע ותלמידיו היו לבדם שאל, ”מה אומרים האנשים

עלי? למי הם חושבים אותי?“

התלמידים ענו, ”יש חושבים שאתה יוחנן המטביל שקם מן המתים.

אחרים שאתה אליהו הנביא. אחרים אומרים שאתה נביא אחר.“

אז שאל אותם ישוע, ”ומה אתם אומרים? מי אני?“

שמעון פטרוס ענה לו מיד. הוא אמר, ”אתה המשיח, בן אלהים חיים.“

שמעון פטרוס ידע זאת.

איך הוא ידע?

הוא ידע משום שראה בעיניו את הדברים הנפלאים שישוע עשה.

הוא ידע שרק בן אלהים יכול לעשות דברים כאלה.

הוא ידע משום ששמע באזניו את כל מה שישוע לימד אודות

אלהים. רק בן אלהים יכול היה לדעת כל כך הרבה אודות אלהים

ואודות מלכות השמיים.

יותר מכל, שמעון פטרוס ידע שישוע הוא המשיח, בן אלהים,
משום שרוח הקודש אמר לו זאת. רוח הקודש דיבר בלב שמעון ואמר
לו שישוע הוא המשיח, בן אלהים.

איך יכולים אנחנו לדעת מיהו ישוע?
הדברים שישוע אמר ועשה מראים לנו מי הוא. אנחנו יכולים
לקרוא על הדברים שאמר ועשה בכתבי הקודש.
אם נאמין בכתובים, רוח הקודש ידבר בלבנו, יאמר לנו שישוע
הוא בן אלהים. כך נהיה בטוחים שהוא המושיע שלנו.
שמעון פטרוס והתלמידים האחרים ראו את המעשים של ישוע
ושמעו את הדברים הנפלאים שאמר. אנחנו איננו יכולים לראות
ולשמוע את ישוע, כפי שהם שמעו וראו. אבל אנחנו יכולים לקרוא
על כל הדברים האלה בספר הבריתות; ואנחנו יכולים להאמין. אנחנו
יכולים לשמוח ממש כמו ששמחו התלמידים כשראו את ישוע.

נושאים לשיחה:

כיצד אנחנו יכולים לדעת מיהו ישוע?

כיצד ידע זאת שמעון פטרוס?

מדוע עלינו לשמוח כשאנחנו יודעים שישוע הוא בן אלהים?

ישוע אמר:

אשרי המאמינים ואינם רואים" (יוחנן כ' 29).

קטע לקריאה:

יוחנן כ' 29-24.

תפילה:

ישוע, שמעון פטרוס והתלמידים האחרים ראו כמה שאתה נפלא. עזור גם לנו לראות זאת כשאנחנו קוראים מכתבי הקודש. עזור לנו להיות בטוחים כמו שמעון פטרוס שאתה בן אלהים. עזור לנו לאהוב אותן בכל לבנו. אמן.

ישוע הראה את כבודו

למדנו שישוע בא מהשמיים. הוא היה בשמיים זמן רב לפני שבא לארץ

כתינוק.

השמיים הם מקום מלא כבוד. בשמיים הכל זוהר, הכל יפה וטוב וכולם

מאושרים תמיד. ישוע, בן אלוהים, היה מלא כולו כבוד כשהיה בשמרים הוא השאיר את כל כבודו כשבא לארץ. הוא היה כמו כל אדם אחר. אי אפשר היה לראות שהוא בן אלהים.

אבל יום אחד הראה ישוע לשלושה מתלמידיו את כבוד השמיים שלו. באותו יום אמר ישוע לשמעון פטרוס, ליעקב וליוחנן, "בואו איתי". הוא לקח אותם אל הר גבוה.

כשעלו להר, כרע ישוע להתפלל. גם התלמידים כרעו להתפלל. ואז קרה משהו מוזר. פני ישוע זהרו כמו השמש. בגדיו הפכו לבנים ומבריקים כמו השלג. כשהתלמידים פקחו את עיניהם, כמעט ולא יכלו להסתכל בו בגלל הברק החזק.

הם גם ראו שני אנשים שדברו עם ישוע. גם האנשים האלה הבריקו וזהרו. שני האנשים היו משה רבנו ואליהו הנביא. הם באו מהשמיים כדי לדבר עם ישוע.

שמעון, יעקב ויוחנן, עמדו והסתכלו. הם מעולם לא ראו זוהר שכזה. היה זה זוהר מהשמיים, כבוד גדול ונפלא.

לבסוף אמר שמעון פטרוס לישוע, "אדון, אולי נבנה שלושה בתים קטנים כדי שנוכל להשאר כאן כולנו?"

ממש באותו רגע כיסה אותם ענן זוהר והם שמעו קול שאמר, "זהו בני

האהוב, שמעו לו".

היה זה קול אלוהים!

התלמידים נבהלו מאד, מאד. הם נפלו על פניהם לאדמה ולא העזו

להסתכל סביב.

ישוע ניגש אליהם. הוא נגע בהם ואמר, "אל תפחדו".

שלושת התלמידים הסתכלו סביב. הענן נעלם. משה ואליהו נעלמו. גם

הכבוד של ישוע נעלם.

"ועכשיו נרד מההר", אמר ישוע.

שלושת התלמידים ירדו עם ישוע מההר וספרו לאחרים על כבוד ישוע

שראו שם. סיפור המעשה כתוב בכתבי הקודש. שלושת התלמידים לא שכחו

לעולם את הכבוד השמימי הזה.

כשישוע ישוב לארץ, בזמן סוף העולם, כולם יראו אותו בכבודו הנפלא.

נושאים לשיחה:

מה השאיר ישוע בשמיים כשבא לארץ?

כיצד הראה ישוע את כבודו לשלושת תלמידיו?

מתי נראה אנחנו את כבוד ישוע?

האם נפחד כשנראה אותו בכבודו?

בכתבי הקודש כתוב:

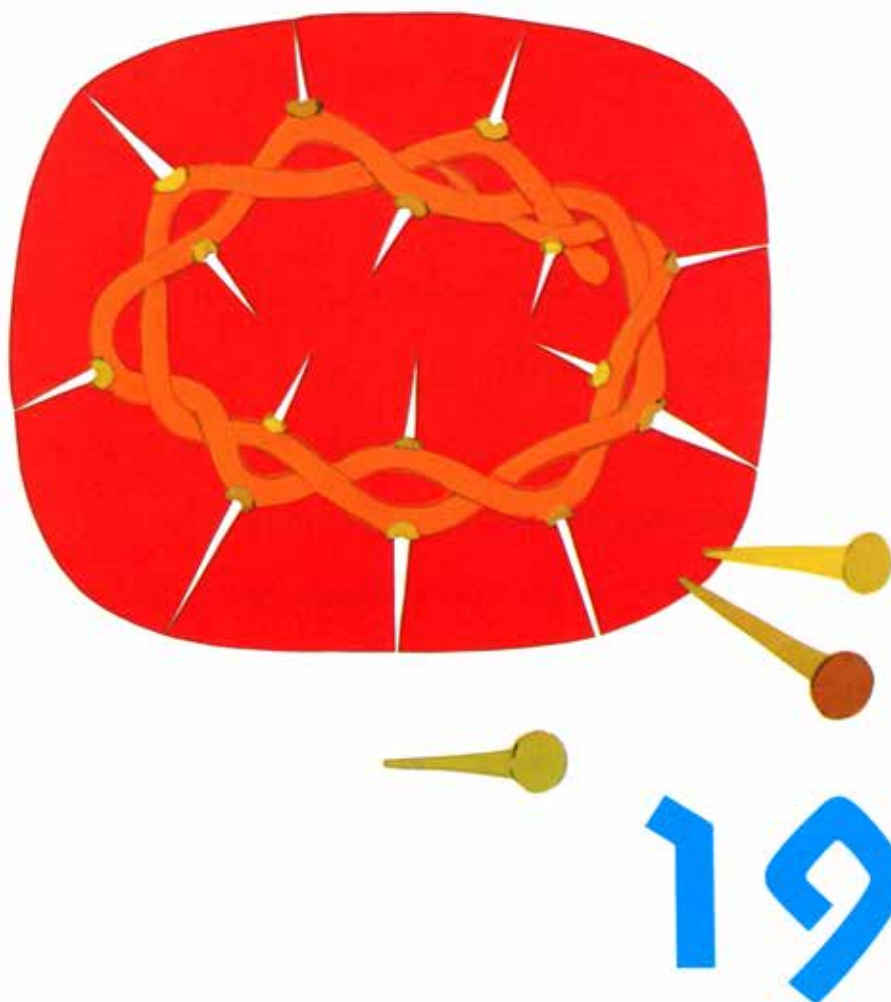
”עתיד בן האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו” (מתי ט”ז 27).

קטע לקריאה:

מתי י”ז 8-1.

תפילה:

אבינו היקר שבשמיים, אנחנו רוצים להיות של ישוע. אנחנו רוצים
לכבד ולפאר אותו. עזור לנו לחיות בשבילו היום כדי שנוכל יום אחד לחיות
איתו ולשמוח איתו בשמיים לנצח. אמן.

י ש ו ע מ ת ע ב ו ר נ ו

כמה ימים יש בשבוע? האם אתם יודעים את שמות הימים? יש יום

ראשון, יום שני, יום שלישי, יום רביעי, יום חמישי, יום שישי ויום שבת –

שבעה ימים בשבוע.

לפני שנים רבות קרה משהו חשוב מאד ביום שישי. ישוע מת ביום שישי. הוא מת על הצלב.

בכל מקום שישוע הלך, הוא עשה טוב. אבל היו אנשים ששנאו אותו. הזוכרים אתם מיהו אויבו הגדול של אלהים? כן, השטן הוא האויב של אלהים. הוא גם רוצה שאנשים ישנאו את אלהים. בזמן שישוע היה בארץ, השטן השתדל שאנשים ישנאו אותו.

יום אחד הלכו אנשים ששנאו את ישוע, תפסו אותו והביאו אותו לפני המושל, שם המושל היה פונטיוס פילטוס. הם אמרו לפילטוס, "ישוע הוא אדם רע, הוא עושה צרות לאנשים. הוא אפילו רוצה להיות מלך. צריך להרוג אותו".

פילטוס שאל, "איזה מעשים רעים עשה ישוע?"
אף אחד לא יכול היה לחשוב אפילו על מעשה רע אחד שישוע עשה.
אבל הם אמרו, "הוא צריך למות. אתה צריך לצלוב אותו!"
פילטוס פחד מפני האנשים האלה. הוא ידע שישוע אדם טוב. אבל בכל זאת צווה על החיילים שלו לצלוב את ישוע.
החיילים לקחו את ישוע לגבעה שנקראה גלגלתא. הם צלבו אותו והרימו את הצלב.

ישוע היה תלוי על הצלב. המסמרים בידיו וברגליו הכאיבו לו מאד.

לבסוף מת.

סיפור המעשה כתוב בספר הבריתות. זה מה שקרה ביום שישי אחד לפני שנים רבות.

אבל היה זה יום נפלא. זה היה יום השישי הטוב ביותר שהיה מעולם!
זה היה יום נפלא משום שישוע מת עבורנו. הוא מת כדי שחטאינו ייסלחו
וכדי שנוכל ללכת לשמיים ולהיות איתו לעולם.
אלהים האב שלח את ישוע למות עבורנו. ישוע נתן את חייו בעדנו.

נושאים לשיחה:

מה קרה ביום שישי לפני שנים רבות?

האם היה זה יום טוב או רע?

מדוע היה זה יום כל כך טוב?

ישוע אמר יום אחד לתלמידיו:

”את נפשי אתן בעד הצאן” (יוחנן י' 15).

קטע לקריאה:

מרקוס ט"ו 6-15.

תפילה:

אדון ישוע היקר, לעולם, לעולם לא נוכל להודות לך מספיק על שמתת על הצלב עבורנו. אנחנו צריכים לאהוב אותך מאד, מאד. אנחנו צריכים לשמוע בקולך ולשיר על כבודך כל יום. עזור לנו להראות לך את אהבתנו אליך בכך שנחיה למענך. אמן.

יְשׁוּעַ חִי שְׁנִית

התלמידים היו עצובים מאד כשישוע מת. הוא היה הידיד הטוב ביותר

שהיה להם. הם חשבו שהוא יהיה המושיע שלהם. אבל עכשיו הוא מת. איך

יכול ישוע להיות המושיע שלהם אם הוא מת? הם לא הבינו.

הם קברו את ישוע. הם כיסו את פי הקבר באבן גדולה והלכו הביתה.

אויביו של ישוע אמרו, "הבה נציב משמר על הקבר כדי שידידו את ישוע לא יבואו לגנוב את גופתו. אחרת הם יאמרו שישוע חי שנית!"

אבל התלמידים אפילו לא חשבו לגנוב את הגופה או לספר לאנשים שהוא חי. הם ידעו שהוא מת והם היו עצובים מאד.

השומרים ישבו ליד הקבר כל ליל שישי, כל יום שבת וכל ליל מוצאי-שבת. הם לא רצו להשאיר עוד ליד הקבר במשך כל הלילה. הם רצו שהשמש תזרח, שיהיה אור.

מוקדם ביום ראשון בבוקר, פתאום ראו השומרים אור. מה זה היה?!

אור חזק זרח מהשמיים אבל זה לא היה ברק. הם ראו מלאך יורד מהשמיים! המלאך ירד וגולל את האבן שהיתה על פי הקבר. הוא ישב על האבן! השומרים נבהלו כל כך עד שנפלו לארץ ולא העזו להסתכל יותר. אחר כך קמו וברחו מהמקום בכל כוחם.

הכל היה שקט. השמש הציצה מהשמיים אל תוך הגן. הציפורים צייצו. כמה נשים נכנסו לגן. הן היו ידידות של ישוע. הן הביאו בשמים להניח בקבר. כשראו שהאבן לא היתה במקום, הן היו מופתעות מאד. הן אמרו, "מי היה פה והזיז את האבן? מה קרה?"

הן קרבו אל הקבר והציצו פנימה. הן ראו שם את המלאך ונבהלו מאד.
המלאך אמר להן, "אינכן צריכות להבהל. אתן מחפשות את ישוע. הוא
לא פה! בואנה וראנה שאיננו".

הנשים הסתכלו היטב וראו שהקבר ריק - אז רצו מהר אל התלמידים
לספר להם את החדשות הנפלאות: "ישוע קם!"

שמעון פטרוס ויוחנן רצו מיד אל הקבר. הם לא ראו שם את המלאך.
אבל הם ראו את הקבר הריק. אז ידעו שישוע קם. הוא חי! אם כן, הוא בכל
זאת המושיע שלהם!

ישוע מת. אבל הוא קם מן המתים ועכשיו הוא חי לנצח! הוא המשיח,
בן אלוהים. המלאך גולל את האבן מהקבר כדי שכולם יראו שישוע לא נמצא
שם עוד.

נושאים לשיחה:

מי ראה את המלאך בא ומגולל את האבן?

מדוע גולל המלאך את האבן?

מי נבהל? מי שמח באותו יום?

הנה פסוק שכדאי לזכור:

”המשיח הוקם מן המתים” (א’ קור’ ט”ו 20).

קטע לקריאה:

מתי כ”ח 1-8.

תפילה:

איזה מושיע נפלא אתה, ישוע! אנחנו שמחים כמו הנשים שראו

את המלאך. אנחנו נשיר לך שירי תהילה, כי אתה חי בשמיים גם היום. אמן.

ישוע הראה את עצמו לידידיו

אחרי יום השישי שלמדנו אודותיו בפרק שלפני הקודם בא יום שבת

ואחר כך יום ראשון. ביום ראשון קם ישוע מן המתים.

הנשים סיפרו לתלמידיו של ישוע אודות הקבר הריק והמלאך שאמר

שישוע חי. שמעון פטרוס ויוחנן רצו לראות את הקבר הריק. אבל התלמידים עצמם לא ראו את המלאך. עכשיו נאספו כולם בחדר אחד. הם נעלו את הדלת משום שפחדו. הם חששו שאויבי ישוע יבואו ויפגעו בהם' אחרי שהביאו למותו של ישוע.

כשזמן קצר לפני כן שמעון פטרוס נכנס לחדר הוא קרא, "ראיתי את ישוע! הוא דיבר אלי!"

התלמידים הניעו את ראשם בספקנות. הם לא יכלו להאמין שישוע יצא מהקבר, שהוא באמת חי שוב.

לפתע נשמעו דפיקות - תיק! תיק! תיק! מישוהו דפק על הדלת. נשמע קול, "פתחו לנו! יש בפינו חדשות טובות!"

היה זה קלאופס. התלמידים הכירו את קלאופס. הוא היה ידיד. הם פתחו את הדלת. קלאופס נכנס עם איש אחר. פניהם קרנו מאושר.

מישהו נעל שוב את הדלת ובינתיים סיפר קלאופס, "ראינו את ישוע! הוא הלך אתנו ודיבר אלינו. הוא הסביר לנו מדוע היה עליו למות!"

התלמידים אמרו, "גם שמעון פטרוס אומר שראה את ישוע. אבל איך ייתכן שהוא חי שוב?!"

ואז, לפתע פתאום הופיע ישוע ביניהם. ממש בחדר! הוא עמד ואמר להם, "שלום לכם". התלמידים התקשו להאמין למה שראו ושמעו האם

באמת זה ישוע? הוא הראה להם את סימני המסמרים בידיו וברגליו. הוא הראה להם את הפצע בצידו מהחנית שדקרה אותו. בכל זאת הם התקשו להאמין שזהו באמת ישוע. ואז ישוע אכל קצת דג ודבש והם היו בטוחים שזה באמת הוא. היה זה אדונם האהוב והיקר - חי שוב!

ישוע הסביר להם מדוע היה צריך למות. הוא הזכיר להם שאלהים הבטיח לישראל ולעולם לפני שנים רבות שישלח להם מושיע. כך כתוב בכתבי הקודש. הוא אמר להם שהוא המושיע הזה. אלהים שלח אותו למות בעד חטאי כל העולם ולהושיע את עמו כדי שהם יחיו עימו לנצח. ישוע לא נשאר עם התלמידים. הוא עזב אותם והם לא ראו אותו לזמן מה. אבל הוא חזר. הוא חזר אליהם כמה פעמים במשך ארבעים יום. הוא רצה שהם יהיו בטוחים שהוא חי.

פעם פגש אותם ליד חוף הכנרת ואכל איתם ארוחת בוקר. פעם אחרת בא למקום שנאספו בו חמש מאות ידידים. כלם ראו אותו ושמחו מאד, מאד. הם היו מאושרים משום שראו את ישוע וידעו שהוא חי!

נושאים לשיחה:

כיצד הפתיע ישוע את תלמידיו באותו יום ראשון?

אין יכלו התלמידים לדעת שזה באמת ישוע?

איך יכולים אנחנו לדעת שבאמת היה זה ישוע?

שנים רבות אחר כך בא ישוע אל יוחנן בחזון ואמר:

”אני החי... הנני חי לעולמי עולמים” (חזון יוחנן א' 17-18).

קטע לקריאה:

יוחנן כ"א 1-8.

ישוע חי היום ואנחנו יודעים שהוא שומע אותנו כשאנחנו מתפללים,

אפילו שאיננו רואים אותו. הבה נבקש ממנו לברך אותנו:

אדון ישוע, אנחנו לא רואים אותך אבל אנחנו יודעים שאתה מושיע

חי. ברך אותנו, אלהים ואדון נפלא. עזור לנו להיות טובים למענך. אמן.

22

ישוע עלה לשמיים

איפה נמצא ישוע עכשיו? מדוע איננו רואים אותו? ישוע נמצא עכשיו

בשמיים. יום אחד בא ישוע להראות את עצמו לתלמידיו. הוא הלך איתם

עד לבית היני שליד ירושלים. הם עלו על הר הזיתים ושם דיבר ישוע איתם.

ישוע אמר להם, "עליכם ללכת לכל המקומות שבעולם ולספר לאנשים עלי. כשהם יאמינו בי, עליכם לטבול אותם בשם האב הבן ורוח הקודש".

ואז הוא הבטיח להם דבר נפלא. הוא אמר, "אני אהיה עמכם תמיד". ישוע לא ישב איתם על ההר כפי שתמיד עשה. הוא עמד. כשסיים לדבר, הרים את ידיו ובירך אותם.

ואז התחיל להתרומם מעלה, מעלה, מעלה. התלמידים בקושי האמינו למה שראו. הוא עלה עוד ועוד עד שבא ענן והסתיר אותו מעיניהם. הם עמדו והסתכלו עד שנעלם בענן והם ידעו שישוע עלה לשמיים.

התלמידים עצמם ספרו לנו את סיפור המעשה. הם כתבו על כך בכתבי הקודש. כך גם יודעים אנחנו שישוע בשמיים עכשיו. האם אתם חושבים שהתלמידים היו עצובים כשישוע עזב אותם? לא, הם לא היו עצובים. הם שמחו! הם ידעו שהוא איתם ושיהיה איתם תמיד, אפילו שהוא בשמיים.

איך יכול להיות שישוע יהיה איתנו פה, על הארץ, אם הוא בשמיים למעלה? האם הוא יכול להיות בשני מקומות באותו זמן? כן, הוא יכול! אתם ואני איננו יכולים להיות בשני מקומות באותו זמן. אבל ישוע יכול.

הוא יכול להיות בשמיים ובארץ באותו זמן.

ישוע נמצא עכשיו בשמיים. הוא יושב שם על יד אלהים האב. אנחנו נראה אותו שם כשנבוא גם אנחנו לשמיים. אבל ברוחו נמצא ישוע גם על הארץ ובכל מקום. איננו יכולים לראות את רוחו, אבל ישוע תמיד איתנו. הוא נמצא בכל מקום. הוא שומע ורואה אותנו תמיד. הוא שומר עלינו ודואג לכל צרכינו.

נושאים לשיחה:

כיצד אנחנו יודעים שישוע הלך לשמיים?

מה עשה ישוע לפני שעלה לשמיים?

איך יכול ישוע להיות אתנו באותו זמן שהוא בשמיים?

כדאי שנזכור את הדברים שאמר ישוע ממש לפני שעלה לשמים.

הוא אמר: "אנכי איתכם כל הימים, עד קץ העולם" (מתי כ"ח 20).

קטע לקריאה:

(מתי כ"ח 16-20).

תפילה:

אדון ישוע, שמע את בקשתנו: שמור עלינו באהבתך בזמן
שאנחנו משחקים וכשאנחנו ישנים בלילות. אנחנו שמחים מאד משום
שאתה איתנו תמיד, עזור לנו לספר לאחרים עליך ועל השמיים הנפלאים
שאתה נמצא בהם עכשיו. אמן.

חזרה על הפסוקים לשינון בחלק ג;.

- "בהיותו עשיר נהיה רש בעבורכם" (ב' קור. ח' 9).
- "וישפל את עצמו ויכנע עד מוות" (פיליפיים ב' 8).
- "דברי חיי עולמים עמך" (יוחנן ו' 68).
- "גם הרוח והים שומעים לו" (מרקוס ד' 41).
- "לי ניתן כל שלטון בשמיים ובארץ" (מתי כ"ח 18).
- "אשרי נשוי פשע, כסוי חטאה" (מזמור ל"ב 1).
- "עתיד בן האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו" (מתי ט"ז 27).

"המשיח הוקם מן המתים" (א' קור. ט"ו 20).

"אני החי... הנני חי לעולמי עולמים" (חזון יוחנן א' 17-18).

"אנכי איתכם כל הימים, עד קץ העולם" (מתי כ"ח 20).

